

tčené plodiny ať jsou u kohokoliv, lhostejno, zda u producenta nebo u kupce...

č. 2012.

Spolkové právo (Slovensko): Odvolal-li se úřad na oběžník min. vnitra z 16. února 1901 č. 18.705 jako na důvod, proč vrací spolku stanovy, předložené k potvrzení, bez tohoto potvrzení, aniž uvedl bližší odůvodnění toho, trpí rozhodnutí to podstatnou vadou.

(Nález z 24. února 1923 č. 2929.)

Věc: Spolek bratislavských umělců a učitelů řečí v Bratislavě proti ministerstvu s plnou mocí pro správu Slovenska v Bratislavě stran nepotvrzení stanov spolku.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

Důvody: Stěžující si spolek předložil k potvrzení své stanovy. Stanovy ty policejní ředitelství v Bratislavě předložilo dne 30. května 1921 ministerstvu pro Slov. k rozhodnutí s tím, že proti schválení stanov nemá námitek.

Ministerstvo v rozhodnutí z — vrátilo stanovy policejnímu ředitelství nepotvrzené s poukazem na oběžník ministerstva vnitra č. 18705 ze dne 16. února 1901.

Toto rozhodnutí ministerské sděleno bylo policejním ředitelstvím stěžujícímu si spolku v tomto znění:

»Na základě obežníku ministerstva vnútra č. 18705 zo dňa 16. februára 1901 sa pripojené stanovy vracia nepotvrzené. Vydává sa na základe výnosu ministerstva pre správu Slovenska č. 9260/21 adm. V. zo dňa 30. novembra 1921.«

Stěžující si spolek ve stížnosti do tohoto rozhodnutí podané namítá, že jest všeobecnou právní normou, že jak soudy, tak také administrativní úřady mají úřední svá rozhodnutí odůvodniti, a že když se dovolávají nějakého zákonného předpisu, že předpis tento musí ve skutečnosti existovati.

Rozhodnutí stěžujícímu si spolku dodané není ani odůvodněno, ani cit. rozhodnutí ministerstva neexistuje.

Další námitka stížnosti spočívá v tom, že se nař. rozhodnutí týká osobní svobody státních občanů. Právo spolkové jest založeno a řízeno na Slovensku nařízením ministerstva vnitra z r. 1873 č. 1394 a 1508/2 z května 1875, kterážto nařízení doposud jsou v platnosti. Ministerstvo s plnou mocí bylo prostě oprávněno přezkoumati spolkové stanovy v rámci těchto nařízení, kterémužto přání spolek v nejširší míře vyhověl.

Odvodní spis namítá nepřipustnost stížnosti z toho důvodu, že rozhodnutí, kteréž se spolku dostalo, jest rozhodnutím policejního ředitelství a nikoliv ministerstva. Spolek měl si na toto rozhodnutí podati

stížnost k nadřízenému úřadu a teprve proti konečnému rozhodnutí měl podat stížnost k nss.

K rozhodnutí svému dospěl nss těmito úvahami:

Předem nutno se obíratí námitkou žal. úřadu, že rozhodnutí, o kteréž běží, není rozhodnutím konečným, jsouc rozhodnutím policejního řiditelství v Bratislavě. Námitku tuto neshledal nss důvodnou.

Rozhodnutí to nutno pojímati tak, jak straně bylo sděleno, a tu není žádné pochybnosti o tom, že strana musila rozhodnutí to pokládati za rozhodnutí ministerské, jelikož se v něm výslovně uvádí, že vrácení nepotvrzených stanov děje se na základě výnosu ministerstva s určitou jeho citací dne a čísla.

Že pak skutečně o rozhodnutí ministerstva tu běží, podává se ze spisů, dle nichž policejní řiditelství stanovy stěžujícího si spolku předložilo ministerstvu k rozhodnutí, projevujíc při tom náhled, že proti schválení jich nemá námitek. Ministerstvo na to rozhodnutím ze dne 30. listopadu 1921 prohlásilo, že stanovy ty vrací policejnímu řiditelství nepotvrzené s poukazem na oběžník uherského ministerstva vnitřního ze dne 16. února 1901 č. 18705. Policejní řiditelství pak vracejíc nepotvrzené stanovy, výslovně oznámilo straně, že se tak děje na základě výše cit. rozhodnutí ministerstva. Není proto obrana žal. úřadu důvodná a slušelo na stížnost pohlížeti tak jako na stížnost podanou do konečného rozhodnutí úřadu.

Pokud pak se týče merita nař. rozhodnutí, shledal nss., že rozhodnutím naříkaným straně odňata byla možnost účinně svých práv hájiti. Oběžník ze dne 16. února 1901 č. 18705, na nějž se nař. rozhodnutí jediné odvolává, a který ostatně je jen interní instrukcí úřadům podřízeným danou, nikoli obecně závaznou a řádně vyhlášenou právní normou, nemá o potvrzení stanov existujících již spolků žádných ustanovení, a když tedy spolku nebylo řečeno, z jakého důvodu stanovy jeho nebyly schváleny, ani nebyly uvedeny skutečnosti, které by nepotvrzení jeho stanov odůvodnily, byla stěžujícímu si spolku stížena řádná právní obrana proti úřednímu opatření, a trpí tudíž celé řízení podstatnou vadou, kteráž znemožňuje nss-u možnost přezkoumání rozhodnutí na takovémto řízení založeného.

Za tohoto stavu věci odpadlo pak řešiti další námitku st-le, zda zákonný předpis, na který se nař. rozhodnutí odvolává, existuje čili nic, při čemž se připomíná, že dovolaný předpis není žádným zákonem ani nařízením, nýbrž pouze oběžníkem ministerstva vnitřního.

Č. 2013.

Státní úředníci: Není nároku na náhradu cestovného za cestu, kterou likvidující úředník vykonal bez příkazu nebo souhlasu příslušného úředního místa, resp. bez důvodu založeného na služební instrukci. Význam skutečnosti, že likvidant nemohl nalézt v místě, kam byl vyslán, soukromý byt.

(Nález z 24. února 1923 č. 2995.)